

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 103 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, VS, KrF og Steenholdt (Grøn!)) mod 4 (FP).

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 114:

Forslag til lov om vagtvirksomhed.
(Fremsat 14/1 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Joanna Rønn (S):

Justitsministerens forslag til lov om vagtvirksomhed indeholder krav om autorisation for at kunne udøve privat, erhvervmæssig vagtvirksomhed. Endvidere foreslås det, at personalet i en sådan vagtvirksomhed inden ansættelsen skal være godkendt, og at der fastsættes bestemmelser om personalets uddannelse, uniformering, udrustning og brug af hunde. For at begrænse antallet af fejlalarmeringer foreslås det, at tyverialarmer m.v. ikke må indføres direkte til politiet, men kun via en i forvejen godkendt alarmcentral, der kan frasortere fejlmeldinger.

Forslaget har været til udtalelse i en række organisationer, og vi har hæftet os ved, at alle anbefaler en lovregulering af området.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig, at der udarbejdes en særlig lovgivning, der giver samfundet indseende med, at virksomheden drives betryggende og forsvarligt. Samtidig lægger vi vægt på, at der tilstræbes en branchesanering til gavn for borgerne. Endvidere lægger vi vægt på at beskytte borgerne mod urimelig overvågning og kontrol. Socialdemokratiet kan tilslutte sig principperne i forslaget om at indføre autorisations- og godkendelsesbestemmelser for vagtvirksomheder og deres ansatte. Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet, og vi vil interessere os for de-

taljerne under udvalgsarbejdet, bl.a. de krav, der stilles til personalet og vedrørende brug af hunde.

Når vi nu drøfter spørgsmålet om autorisation med det formål at sanere branchen og sikre borgerne, vil jeg godt nævne et andet område, hvor der er stort behov for en autorisationsordning, nemlig i forbindelse med låsesmedes virksomhed. De udfører jo også sikkerhedsarbejde, og jeg vil gerne spørge ministeren, om der kan åbnes mulighed for, at denne gruppe omfattes af en autorisationsordning.

Svend Åge Petersen (KF):

Indledningsvis kunne man nok stille spørgsmålet, om der overhovedet er behov for et lovinitiativ på dette område, om de almindelige mekanismer, bl.a. udbud og efterspørgsel, ikke ville være i stand til at sørge for den fornødne regulering af antallet af vagtvirksomheder og af disse virksomheders arbejdsområder og arbejdsmetoder.

Sådanne overvejelser var allerede fremme i 1960'erne, og dengang sluttede de med, at der ikke var behov for en lovgivning på dette område.

I 1980-81 nedsatte den daværende justitsminister et udvalg, der skulle undersøge problemkredsen omkring automatisk alarmoverføring m.v. og relationerne mellem politiet og de private vagtselskaber. Udvalget skulle tillige undersøge behovet for en lovregulering på de nævnte områder. Udvalgets arbejde sluttede med en betænkning i 1985, og heri er der omfattende forslag til en lovgivning.

Det vil sige, at der nu er forslag fra sagkyndig side om, at der bør lovgives på dette område, og også forslag om, hvordan en sådan lovgivning kunne se ud. Så er det op til folketinget, om vi skal have en lovregulering på området, og det tror jeg bestemt at vi skal. Dels fordi der allerede nu er 70 vagtselskaber, hvoraf der i det største er ansat 1.200 mennesker, dels fordi der allerede er installeret 50.000 alarmeringsanlæg i virksomheder og i private hjem, og dels fordi antallet af fejlalarmeringer til politiet fra disse private anlæg ligger på omkring 90.000 om året. Det vil sige, at over 90 pct. af alle alarmeringer er fejlalarmeringer.

Når vi betænker, at der i dag ikke er nogen form for lovregulering på dette område,